

Saug: For at forforte Diskussionen saa meget som muligt, har jeg hidtil været taus overfor alle de Indvendinger, der ere gjorte med mine Endringsforslag, og nu for at straffe dem, som ville, at jeg ikke skulde have kommet til Orde, vil jeg tale meget kort. Der blev af den ærede Ordfører for Fler-tallet (M. Sørensen) railleeret over Noget, som jeg slet ikke har opstillet. Da han ikke kunde finde paa og noget Ordentligt ellers, stillede han Weirmøller op paa sin Vis. Han talte nemlig om Forpligtelsen, som Faderen havde mod det Foster, som var hans ligesaa godt som Moderens, stillede det op som noget Lat-terligt. Jeg siger: Læs Maanedssbladet for Foreningen mod Lovbestyrtet Uædelighed, Martsang. 1885; der staar en udmærket Af-handling om den Sag, om den Forpligtelse, en Fader har mod det Barn, som den af ham forførte Kvinde bærer under sit Hjerte; det er ligesaa godt hans som hendes. Men jeg forstaar meget godt den ærede Ordførers Spot med disse Sager, den har jeg hørt før i Dag. Jeg siger: Læs denne udmærkede Afhandling af Overretssassessfor Mourier. Jeg kunde have haft stor lyst til at fremkomme med Noget af den, men da Tiden ikke, er til det, vil jeg lade det ligge. Jeg vil kun sige overfor alle de Indvendinger, der rettes mod mine Paragrafer, at jeg fastholder Hovedprincippet i dem i enhver Henseende, thi at man ændrer lidt i Formen o. s. v. — ja, det kan jo gøres mellem 2den og 3die Be-handling. Men hvad Ulykke er der i, om vi vedtøge mine Forslag her? Jeg udskyder jo ikke noget af Ministeriets eller noget af det øvrige Udvalgs Forslag, jeg tager det jo Altsammen, det kommer med Altsammen, men der kommer lidt Gthif ved Siden af, som gaar mod Bohêmeismen, som løfter Hovedet nu i Danmark. Lad det blive udtalt her. Hvis Noget vil komme med Indven-dinger herimod — vi kunne jo altid faae en Forhandling derom — saa skal jeg bevise det ud af Bohêmeismens egne Bøger, hvoraf der har staaet Stykker i Bøger og Blade. De maa ikke tro, mine Herrer, at jeg har døvet mig til Kampen her i Thinget uden først at binde og vare mig og slibe mine Baaben og se dem efter. Nu vil jeg spørge de Herrer, som finde, at disse Forslag i Ho-vedsagen betegne den rigtige Wei at gaa. Hvad skulde det stude, at man siger Ja til dem? I Formen kunne de jo ændres — jeg holder slet ikke derpaa — de kunne jo ændres mellem 2den og 3die Behandling, saa der ved tabes jo slet Intet; de kunne saa gaa over i Landstthinget, Landstthinget kan jo pille dem ud igjen, men hvem siger, hvem har Lov til her at sige, at Lands-

thinget er saa Nemt i Sædeligheds-sagen, at det vil hverken have Faderen frem eller Stif-telsen luffet? Hvem har Lov til at sige det om Landstthinget? Skulle vi ikke mene, at den store Adresse, der er kommet ind fra 150,000 Mennsker om Uædelighed her i Landet, ogsaa har virket paa Landstthinget. Jeg mener, at Dagen her i Dag ser Folket nøie paa rundt omkring i Landet. Hvad her besluttet i Dag, er for Tusinder af Mennsker rundt omkring en mere vigtig Sag end Smørfagen, og det vil man faae at mærke, at denne Sag efterhaanden kommer op og bliver brændende i Folket. Vi skulde maaste for at blive smurte om Munden med Smør lade Landet raadne op i Uædelighed! Jeg siger, at man taar Ingenting ved at vedtage mine Forslag, for saa vidt man bil-liger dem. De kunne jo saa gaa over i Landstthinget og høre, hvad Landstthinget udtaler. Hvorfor maa Landet ikke vide — da Landet jo er meget opstaaet paa Sædelig-hedsspørgsmaalet i denne Tid, det siger jo den store Adresse haade fra Mænd og Kvin-der — hvorfor maa Landet ikke vide ligesaa godt, hvordan Landstthinget stiller sig, som hvor-dan Folkethinget stiller sig? I Dag faar man jo Noget at vide gennem Afstemnin-gerne om, hvordan Folkethinget stiller sig, og hvorfor maa man ikke faae det Samme at vide om Landstthinget? Jeg tror, at Landstthinget i Sædelighed staar lige saa høit som Folkethinget. Hvorfor skulle vi have saa daarlige Tanker om Landstthinget, at vi tro, at dersom vi blot lade Forslagene komme derover, blive de strax slaaede ihjel? Hvorfor skulle vi i saa Fald lade det være fri for det? Jeg vil ikke have saa daarlige Tanker om Landstthinget, derfor vil jeg bede Alle, som finder det i og for sig rigtigt, at stemme for mine Forslag. Vi kunne faae Loven alligevel, den kan jo snart komme over i Landstthinget, og hvis det vil pille mine Endringsforslag ud igjen, er det uhyre let gjort. De kunne pilles ud i 5 Minuter, og saa kan Forslaget komme tilbage igjen og blive vedtaget, og saa er der aldeles ingen Skade stet derved. Jeg synes, vi skylder Landet, efter at det har sendt os den store Adresse, som vel Ingen vil nægte, er imod Uædeligheden — og der kommer desuden en Adresse fra Kvinder — at det ikke alene faar at se, hvordan Folkethinget stiller sig til dette Spørgsmaal, om Faderen maa komme frem — her er jo ikke Tale om Umuligheder eller om de Tilfælde, hvor han sniger sig bort som Thy og Bedrager — men om han skal frem, hvor man kan faae ham frem eller ikke, og om vi skulle have Alle dem af Veien, som have saa travlt med at smide Dyrer